

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 461/2026
12.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Радивоја Радишића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Великој Плани К. 179/24 од 22.09.2025. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 195/25 од 03.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 12.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радивоја Радишића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Великој Плани К. 179/24 од 22.09.2025. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 195/25 од 03.02.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани К. 179/24 од 22.09.2025. године, окривљени АА, оглашен је кривим да је извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика за које је осуђен на казну затвора у трајању од 8 месеци у коју се урачунава време проведено у притвору од 02.02.2024. године до 23.02.2024. године и према истом је изречена мера одузимање предмета ближе наведених у изреци првостепене пресуде. Окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка на начин ближе наведен у побијаној пресуди, док је оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Кж1 195/25 од 03.02.2026. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Великој Плани КТО 115/24 од 08.10.2025. године и браниоца окривљеног АА, адвоката Радивоја Радишића и пресуда Основног суда у Великој Плани К. 179/24 од 22.09.2025. године је потврђена.

Бранилац окривљеног, адвокат Радивоје Радишић, благовремено је поднео захтев за заштиту законитости којим, иако означава да побија само другостепену пресуду, суштински оспорава обе правноснажне пресуде због повреде закона из члана

485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде укине или само одлуку донету у поступку по редовном правном леку и списе предмета врати на поновну одлуку органу поступка или на суђење првостепеном суду или да побијане пресуде преиначи или само одлуку донету у поступку по редовном правном леку и утврди повреду закона.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама окривљени оглашен кривим иако није са извешношћу утврђено да је исти извршилац кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, да изведени докази не указују са сигурношћу и степеном оправдане сумње да је окривљени извршилац предметног кривичног дела, нити то произлази из исказа оштећеног, који није могао да наведе ни један део одеће нападача и који је давао контрадикторне изјаве у погледу постојања комуникације са окривљеним пре предметног догађаја, а постоји и недоследност у исказу оштећеног у погледу средства извршења овог кривичног дела. Поред тога бранилац наводи да се из самог извештаја лекара специјалисте и остале медицинске документације, која је изведена на главном претресу, не утврђује постојање кривице управо овог окривљеног лица, при чему је исказ сведока ББ посредан доказ, изведен из непоузданог исказа оштећеног, јер је исти сведочио о ономе што му је оштећени саопштио након критичног догађаја. Овако изнетим наводима бранилац оспорава истинитост исказа оштећеног и суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и учињену повреду закона из члана 440. ЗКП.

Бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да су побијане пресуде засноване искључиво на непоузданом исказу оштећеног, услед чега је учињена повреда закона из члана 16. став 4. ЗКП, којом је прописано да се пресуда може засновати само на чињеницама у чију извесност је суд уверен, као и повреда закона из члана 15 ЗКП, а осим тога наводи да другостепена одлука не садржи разлоге о одбијању предлога за вештачење личности оштећеног, који је стављен до завршетка главног претреса, већ је исти предлог само одбијен, те је учињена и повреда закона из члана 395. став 1. ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, којом су прописани разлози због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 15.

3

ЗКП, члана 16. став 4. ЗКП, члана 395. став 1. ЗКП и члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић